

Старійшина Франсіско Дж. Віньяс
Сімдесятник

Те, що стосується праведності

Нам, як провідникам і батькам, треба пильнувати наших членів Церкви та наші сім'ї і допомагати їм триматися якнайдалі від того, що може спричинити їхню духовну смерть.

Нам сказано в Ученні і Завітах, що після свідчень слуг Бога прийдуть свідчення землетрусів та свідчення інших подій. “І все буде у сум'ятті; і неминуче людські серця завмиратимуть; бо страх зійде на всіх людей” (УЗ 88:91, див. також вірші 88–90).

Як член президентства Карибської території, я був особистим свідком вірності святих, які замінили страх вірою. Уроки, засвоєні на Гаїті, можна порівняти з історіями із Книги Мормона.

Враження від того жахливого руйнування нагадали мені слова з 28 розділу книги Алми: “тоді настав час, коли було чути великий плач і голоління по всій землі, серед усіх людей Нефія” (Алма 28:4).

Сорок два члени Церкви втратили життя. У той час як їхні сім'ї та друзі “оплакують втрату своїх рідних, усе ж таки вони втішаються і радіють надією, і навіть знають, згідно з обіцяннями Господа, що вони встануть, щоб жити праворуч від Бога в щасті, яке ніколи не скінчиться” (Алма 28:12).

Відразу ж Церква надіслала членам і не членам Церкви допомогу, яку було розподілено під керівництвом місцевих провідників священства та Товариства допомоги. Люди отримали не тільки медичну допомогу, їжу, воду та інше необхідне, але також поради, настанови та розраду від своїх провідників. У них є підтримка членів Церкви з усього світу, які “суму[ють] з тими, хто сумує; так, і співчува[ють] тим, хто потребує співчуття” (Мосія 18:9).

Різні пророки у різні часи застерігали нас щодо іншої трагедії, менш

помітної, але не менш важливої, і це є “жахлива смерть[, яка] приходить до злочестивих; бо вони вмирають щодо того, що стосується праведного; бо вони є нечистими, а ніщо нечисте не може успадкувати царство Бога” (Алма 40:26).

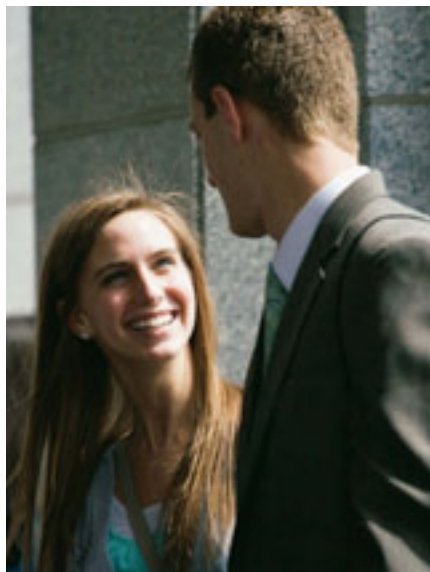
Нефії навчав цьому принципу своїх братів, кажучи їм, що ті, хто “вмруть у своїй злочестивості, їх буде знехтувано також і від духовного, яке стосується праведності” (1 Нефії 15:33).

Самуїл, ламанійський пророк, навчав, що “всіх, хто не кається, буде зрубано і кинуто у вогонь; і тоді находитимуть на них знову духовна смерть, так, друга смерть, бо їх буде відсічено знову від усього, що стосується праведності” (Геламан 14:18).

Трагедія духовної смерті гірша для тих, хто “один раз були просвітлені Духом Бога і мали велике знання про те, що стосується праведності, а потім відпали до гріха і провини, вони стають ще більше закам'янілими, і таким чином їхній стан стає ще гіршим, ніж коли б вони ніколи не знали цього” (Алма 24:30).

Нам, як провідникам і батькам, треба пильнувати наших членів Церкви та наші сім'ї і допомагати їм триматися якнайдалі від того, що може спричинити їхню духовну смерть. Нам також треба намагатися врятувати тих, хто зараз відсічені від духовного і допомогти їм “народитися знову; так народитися від Бога, змінити свій тілесний і занепалий стан на стан праведності, будучи викупленими Богом, стаючи Його синами і дочками” (Мосія 27:25).

Духовне зцілення тих, хто був відсічений від усього, що стосується праведності, відбувається через силу Спокути, навернення до істини та послухності принципам праведності.

Життєво важливо навчати наших членів Церкви та сім'ї про все, що стосується праведності, у процесі досягнення стійкого навернення, оскільки воно може привести їх до отримання повного знання про заповіді Господа, про принципи і доктрини євангелії, та вимоги і обряди, які ми маємо виконати, щоб досягти спасіння в царстві Господа.

У Писаннях є багато прикладів, які підтверджують важливість навчання “реч[ам] праведни[м]” заради отримання стійкого навернення. У розповіді про те, як Аммон та його брати проповідували євангелію серед ламанійців, ми читаємо: “І Аммон проповідував народові царя Ламонія; і сталося, що він навчав їх усьому, що стосується речей праведних”. (Алма 21:23).

Ми можемо побачити результати старанного навчання усього, що стосується праведності, коли продовжуємо читати у 23 розділі такі слова: “всі, хто повірив, або всі, кого було приведено до пізнання істини... були навернені до Господа [і] ніколи не відпали” (Алма 23:6).

Коли Алма старший встановив Церкву, він посвятив достойних чоловіків бути священиками і вчителями, які “пилнували своїх людей, і жилили їх тим, що стосується праведності” (Мосія 23:18).

Суттєво важливо, щоб саме батьки допомагали своїм дітям зрозуміти те, що стосується праведності. В Книзі Мормона ми бачимо, що Алма, син Алмін, відчуваючи горе через тогочасні нечестивість, війни та суперечки, і занепокоєний жорстокосердістю його народу, “наказав своїм синам зібратися разом, щоб він міг дати їм, кожному з них, своє доручення окремо, *стосовно того, що є праведним*” (Алма 35:16; слова виділені автором).

Цікаво те, що він навчав кожного зі своїх дітей і давав їм завдання окремо, адаптуючи настанови до кожного сина, згідно з його потребами. Він свідчив і навчав їх ученням і принципами, готуючи їх проповідувати ті самі принципи іншим.

В часи, коли сім'ю атакують сили зла, і коли умови, в яких ми живемо, не дуже відрізняються від тих, в яких жив Алма, Перше Президентство та Кворум Дванадцятьох Апостолів сповістили у заяві “Сім'я: Проголошення світові”, що “Батьки мають священний обов'язок виховувати своїх дітей у любові й праведності” (Ліягона, жовт. 2004, с. 49).

Це включає живлення, підтримку і навчання дітей *усьому, що стосується праведності*, щоб вони могли залишатися непохитними, підплетавши стега свої істиною, “зодягнувшись у нагрудник праведності, і взувши ноги в готовність до

євангелії миру” (УЗ 27:16).

Так само як і за життя Алми, сучасні провідники теж наглядують за членами Церкви і живлять їх *тим, що стосується праведності*. Це допомагає нам досягати стійкого навернення. У документі “Наголос у навчанні провідництва”, оновленому 10 грудня 2009 року, Перше Президентство та Кворум дванадцятьох закликають і священство і провідників допоміжних організацій “заохочувати кожного члена сім'ї, батьків і дітей вивчати Писання, регулярно молитися і жити за євангелією Ісуса Христа” (лист Першого Президентства від 15 грудня, 2009).

Вивчення Писань, регулярна молитва і життя за євангелією Ісуса Христа—це діяння праведності, і Господь у одкровенні дав таке чудове обіцяння: “той, хто чинить діяння праведності, отримає свою винагороду, саме мир у цьому світі і вічне

життя у світі, що прийде” (УЗ 59:23).

Для того, щоб ефективніше навчати *тому, що стосується праведності*, важливо розуміти, що крім надання інформації, нам необхідно сприяти отриманню одкровення. Тоді людина, яку навчають, може відчувати бажання мати особисте знання цих принципів.

Господь відкрив Гайруму Сміту через його брата, Пророка Джозефа Сміта:

“Я вділю тобі від свого Духа який просвітить твій розум, який сповнить твою душу радістю;

І тоді знатимеш ти... все, що ти побажаєш від Мене стосовно праведного, з вірою, віруючи Мені, що отримаєш” (УЗ 11:13–14).

На завершення, Писання застерігають нас про небезпеку смерті стосовно всього праведного і про серйозні наслідки, які це матиме для тих, кого просвітив Дух Бога, і які впали у гріх та провину.

Навчання *всьому, що стосується праведності*—це важливий елемент допомоги людям прийти до пізнання істини, стати наверненими та залишатися непохитними у вірі в Христа до кінця.

На батьках лежить священна відповідальність навчати своїх дітей *того, що стосується праведності*. Провідники і вчителі можуть наглядати за членами Церкви та жити тих, за кого відповідають, навчаючи їх *всьому, що стосується праведності*.

Це найкраще досягається тоді, коли під час навчання створюються умови для отримання одкровення, що викликає у людей бажання бути просвітленими Духом. Потім, коли вони будуть застосовувати віру, Дух зможе відкрити їм *все, що стосується праведності*. Про це я свідчу в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■